

ženske, otroci in starčki. Taki pač ne morejo opravljati težavnega dela pri rigolovanju.

G. Zagorjan predsednik čateške podružnice želi, da bi deželni odbor poslal podružnici izurjenega učenca, ki bi učil vinorejce cepljenja trt.

G. Bajuk želi, da bi potni učitelj za vinarstvo prišel večkrat tudi na Belokranjsko.

Podružnica novomeška predlaga: Kmetijska družba naj prosi večjo podporo za nakup galice in naj dela z vso močjo na to, da se galica monopolizira.

G. Rohrmann utemeljoč ta predlog pove, da se prodaja v obilni meri tudi ponarejena galica. Ako bi se pa prava galica pocenila, bi ponarejena galica ne mogla konkurirati.

Novomeška podružnica želi na dalje, da bi kostanjeviška državna trtnica bolj hitro reševala razne prošnje.

Št. jernejska podružnica pravi, da bi se delile premije za dobro požlahtnenje. Vsi predlogi se sprejmejo.

Podružnica begunjska na Gorenjskem predlaga, naj bi kmetijska družba delala na to, da bi se osnovala deželna zavarovalnica.

G. tajnik v imenu podružnice zagovarja ta predlog. Predno se pa zamore osnovati deželna zavarovalnica, mora državni zbor narediti postavo, da so take zavarovalnice sploh mogoče.

G. Bajuk želi, da bi take deželne zavarovalnice tudi živino zavarovale.

Col-podkrajaska podružnica predlaga: Kmet. družba naj stori potrebno, da se ne bode tako strogo postopalo pri razdeljevanju gozdov, kakor do sedaj.

G. Bajec, zastopnik podružnice, podpira predlog in pojasni, da so stroški komisij dostikrat toliki, da niti dotični pašnik ali gozd toliko vreden ni. Po nasvetu glavnega odbora se sklone prošnji izročiti deželnemu gozdnemu nadzorništvu v uvaževanje.

Ista podružnica želi spremembe domovinske pravice.

Podružnica novomeška želi, da bi se voznina za umetna gnojila znižala. Kakor je pojasnil g. tajnik Pirc, se je voznina ravnokar znižala za 50%.

Podružnica vipavska želi, da bi se poduk v pletarstvu vršil po občinah.

G. tajnik pove, da bode to mogoče, ko se bode odprl pletarski tečaj na obrtni šoli v Ljubljani. Posamezne občine naj pošiljajo sposobne učence v ta tečaj in ti bodo potem vsak v domačem kraju podučevali pletarstvo. (Dalje sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

Izreja jagnjet. Po nekaterih listih se je zadnji čas razpravljalo vprašanje, je li bolje jagnjeta goniti na pašo, ali pa jih rediti v hlevu. Vsi pravi živinorejci so za to, da se jagnjeta izrejajo na paši. Jagnje je lepše in manj stane.

Kosa se mnogo raje nabrusi, ako jo predno jo rabimo, denemo v tekočino, v kateri je $\frac{1}{2}$ odstotka žveplene kisline. Potem pa moramo koso dobro obrisati, predno jo rabimo.

Čohanje govedi. V juniju, juliju, avgustu in septembru goveji zolži neke nadležne muhe nadlegujejo živino. Te muhe ležejo jajčica v dlako goveje živine, iz katerih izlezejo ličinke ki se zabodo v kožo. Govedom se narede mozolji. Živali mnogo trpe in koža ni za nobeno rabo. Te jajčice pa odpravimo, če te mesece pridno živino čohamo (stregljamo.)

Poučni in zabavni del.

Deset let v Ameriki.

(Iz osebnih spominov Rusa P. Tverskega.)

V.

(Dalje.)

Tako imajo velike tovarne za kočije v Cincinatiju in tovarne za hišno opravo v Michiganu posebno tovarne vagone posebne velikosti, da v njih morejo prevažati velike kočije, omnibuse in posebno hišno opravo; mesnice v Armorov, Svitfe v Čikagi in Kansas-Citiju imajo svoje posebne vagone-refridžestore, za prevažanje svežega mesa v vse konce Zjedinjenih držav. Kamnolomi Maina in Vermona razpošiljajo granit in marmor na posebno težkih nepokritih vozovih; zavodi konjsko- in električno železničnih vagonov rabijo posebno nizke in dolge odkrite vagone, nalašč tako narejene za pripravo nakladanje, prekladanje in razkladanje teh vagonov. Razen teh vagonov trgovcev in velikih obrtnikov so po vseh Zjedinjenih državah posebni gledališčni vlaki. Gledališčne skupine vsake vrste, operne, dramatične, in baletne in posebni cirkusi se neprestano vozijo od mesta do mesta in to navadno na lastnih vlakih. Nekaj cirkusov je, ki imajo lastne vlake po 50, 70 in tudi 120 vagonov. Barmusov cirkus ima 800 službujočih, da 200 konj, veliko zverin in kočij in zavzemlje do 120 vagonov na svojih večnih potovanjih od mesta do mesta.

Amerikanski tovorni vlaki presenečajo Evropca po svoji raznobrastnosti in pisanosti. Vlak s 30 ali 40 vagoni ima redkokdaj dva jednaka vagona. Vsaka proga ima svojo lastno velikost vagonov, svojo barvo in obliko. Vagoni se nikdar ne razkladajo, temveč gredo do mesta, kamor so namenjeni, večkrat gredo po desetih raznih železnicah in se zatorej jako pomešajo. Prevažanje blaga na lastnih vagonih vrše se po posebno ceni, navadno zasebnik plača za vagon $\frac{3}{4}$ centa za miljo, ravno tako tudi jedna proga plačuje drugi za vagone. Nahajajo se železnice, ki nimajo nobenih voz, temveč samo lokomotive; rabijo le vozove drugih prog in plačujejo po miljah za njih porabo.

Sedaj se povrnem k finančni strani železničnih zadev v Ameriki, in najprej naj povem, kako sem dobil denarja za grajanje svoje proge, ker se pogosto gradi pri ravno taci pogojih. Kakor sem že višje omenil, imela je naša družba gotovih 30.000 dolarjev, okoli sedem milij narejene proge in nepremakljivega premoženja za okoli 80.000 dolar. Poleg tega je bilo pričakovati, da dobi 700-tisoč akrov zemlje od države, okoli 20.000 akrov od za-